

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Не треба да будемо љубоморни на сестре и браћу

Ово је прича о једном дечаку који није желео да има сестру јер није желео да дели маму ни са ким. Његова сестра се звала Наталија, али је њему било zgodније да каже Таталија. Када су га мама и тата одвели у куповину да купе беби ствари и мама га је питала шта да узму за бебу, он је увек бирао ружне ствари. Усред ноћи су га пробудили и срећно узвикивали да му се родила сека, а он се сав уморан брзо вратио у кревет. Када је поново заспао, сањао је да је Таталију послао у свемир или код диносауруса. Касније је његова сестра добила жутицу, а он се расплакао. Помислио је да је он крив што се беба разболела, био је тужан и желео да се што пре опорави. Тада је схватио да воли сестру и једва чека да се она и мама врате кући.

Ова књига је весела и смејала сам се док сам је читала. Сетила сам се како је било кад се моја сестра родила. Била сам срећна што ћу имати неког да се играм кад мама нема времена да се игра са мном. Мама и тата су пазили секу, ја сам се придружила, па смо сви били више заједно.

„Прича о Таталији“ поручује да не треба да будемо љубоморни на сестре и браћу јер мама и тата воле једнаку сву децу. Препоручила бих да је прочитају сва деца која очекују брата или сестру да би се припремили на њихов долазак.

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Беба долази у кућу

